

ŠOLARCEK

Glasilo OŠ Voličina, ISSN C505-0820
Šolsko leto 2008/09

31. marec 2009, letnik XI
št. 104, naklada 300 izvodov

Vrtec Selce

Vrtec Selce v mesecu marcu v šolskem letu 2008/2009, **prva vrsta z leve:** Ambrož Vugrinec, Hera Agapito Masten, Vanesa Živko, Žiga Pulko in Šaška Letonja, **druga vrsta z leve:** Larisa Roškar, Nejc Letonja, Žiga Ornik, Sara Rojs, Klara Matjašič, Živa Sužnik in Daša Capl, **tretja vrsta z leve:** vzgojiteljica Julijana Bračič, Jaka Spevan, Kristjan Risek, Joshua Noa Simonič, Alen Živko, Jan Ditner, Iva Šuman, Tajda Hamler in pomočnica vzgojiteljice Andreja Preložnik.

Iz vsebine

- 3 Kviz Premetenko, Leon Štukelj
- 4 Ohranjanje narave, Družine naših babic
- 5 My family in the future
- 6, 7 Med počitnicami, Krojaček Hlaček
- 8 Kdo je krivec
- 9 Nepozabno potovanje

oš voličina

OŠ Voličina, Sp. Voličina 82, 2232 Voličina, tel.: (02) 729 57 50, fax: (02) 729 57 51,
e-pošta: os.volicina@guest.arnes.si, spletna stran: <http://www.os-volicina.si>

TRGOVINA HAUPTMAN

...da bo lažje graditi in kmetovati

ZDENKA HAUPTMAN s.p.

Selce 74, 2232 Voličina

Tel.: 02/ 729 13 50, fax: 729 13 54

Trgovina z gradbenim in
s kmetijskim materialom
ter z montažo stavbnega pohištva

Živinoreja, poljedelstvo
Lenart d.o.o.

2230 Lenart, Šetarova 21

Tel.: 02/ 720 07 80; fax: 02/ 720 07 86

E - pošta: zipo@amis.net

Trgovina in transport d.o.o.

Ulica heroja Lacka 14

2230 Lenart

Tel.: 02 / 720 69 80

E-mail: letra@triera.net

Kviz Premetenko

V soboto, 21. 02. 2009, smo se finalne ekipe zbrale pred radijem Slovenske gorice. V super finalih so bile tri skupine. To smo bili dve skupini iz Voličine in ena iz Trojice. Vsi smo se dobro odrezali, vendar pa smo zmagale me: Karin, Nataša in Rebeka. Vsi smo morali prebrati knjigo Andreja Rozmana Roze *Skrivnost špurkov*. Za zmago pa smo doobile pico in majico. Bilo je zabavno in zanimivo.

Karin Petko, 6. a

Življenje Leona Štuklja

Leon Štukelj se je rodil 12. 11. 1898 v Novem mestu. V mestu ob Krki je preživel svoja otroška leta in mladost.

Že leta 1907 se je vključil v naračaj novomeškega Sokola in se prvič resno srečal s telovadbo. Od tu je odšel na njegova prva tri velika svetovna telovadna tekmovanja. Prvo je bilo leta 1922 v Ljubljani. Na tem tekmovanju je osvojil zlato medaljo na bradlji, zlato medaljo na krogih in zlato medaljo na drogu. Osvojil je tudi srebrno medaljo na konju z ročaji ter srebrno medaljo v plavanju. Na tem tekmovanju je še osvojil bronasto medaljo v skoku v višino.

Leta 1924 se je udeležil olimpijskih iger v Parizu. Za njega so bile te olimpijske igre najuspešnejše zato, ker je osvojil 2 zlati medalji. Osvojil ju je v mnogoboju in na drogu.

Leta 1926 pa se je odpravil na svetovno prvenstvo v Lyon. Tam je osvojil dve zlati medalji na krogih in na drogu. Osvojil je tudi srebrno medaljo v mnogoboju in bronasto medaljo na bradlji.

Leon Štukelj, Lyon 1926

<http://www.ukom.gov.si/sydney2000/slo/slovenska-hits/razstave/stukelj/fimg/stukelj-01-big.jpg>

Leta 1927 se je preselil v Maribor. Tam je dokončal študij prava. Od tam pa se je odpravil na štiri velika

tekmovanja.

Leta 1928 se je odpravil na olimpijske igre v Amsterdam. Tam je osvojil eno medaljo in to zlato na krogih.

Sledilo je svetovno prvenstvo v Luksemburgu. To je bilo leta 1930. Tu je osvojil bronasto medaljo na drogu.

Njegova zbirka medalji bi bila zagotovo bolj polna, če bi se Kraljevina Jugoslavija udeležila olimpijskih iger v Los Angelesu.

Zadnje veliko tekmovanje pa so bilo olimpijske igre v Berlinu. Tu je osvojil srebrno medaljo na krogih.

http://www.muzej-nz.si/images/muzeiska_ponudba/razglednice/razglednica_13_big.jpg

Leon Štukelj med vajo v parterju na Olimpijadi v Berlinu, 1936.

Po končani športni karieri je delal kot sodnik, najprej v Novem mestu, nato pa v Lenartu in v Mariboru, kjer je živel do smrti.

Leta 1996 je bil povabljen kot najstarejši živeči olimpijec na olimpijske igre v Atlanti. Tam je s svojimi 98 leti navdušil vse zbrane na otvoriti iger. Rokoval se je s takratnim predsednikom ZDA Billom Clintonom.

Pri svojem stotem rojstnem dnevu pa je v Mariboru v parku navdušil vse zbrane s svojo gibčnostjo.

Zaradi srčnega napada je umrl 9. 11. 1999, tik pred svojim 101. rojstnim dnevom. Danes pa se po njem imenujeta športni dvorani v Mariboru in v Novem mestu.

Matija Damis, 8. a

<http://www.revijasport.com/pic/news/main/3573.01.jpg>

Stanovanjski prostori in oprema v preteklosti

Stare kmečke hiše so bile manjše od današnjih. Zato so bili tudi prostori manjši, pa še manj jih je bilo. Ker so imele družine veliko otrok, niso imeli kje spati. Stanovanjski prostori so bili: kamra, veža, črna kuhinja in shramba. Črna kuhinja je dobila ime potem, ker je bila vsa črna od pepela in saj. V kamri sta spala starša. Stara kmečka hiša je imela majhna okna. V hiši je bila velika peč, kjer so se otroci največ zadrževali. Stare kmečke hiše so imela stranišča zunaj, imenoval so jih »WC na štrbunk«.

Tina Goznik in Sara Korošec, 4. a

Ohranjanje narave

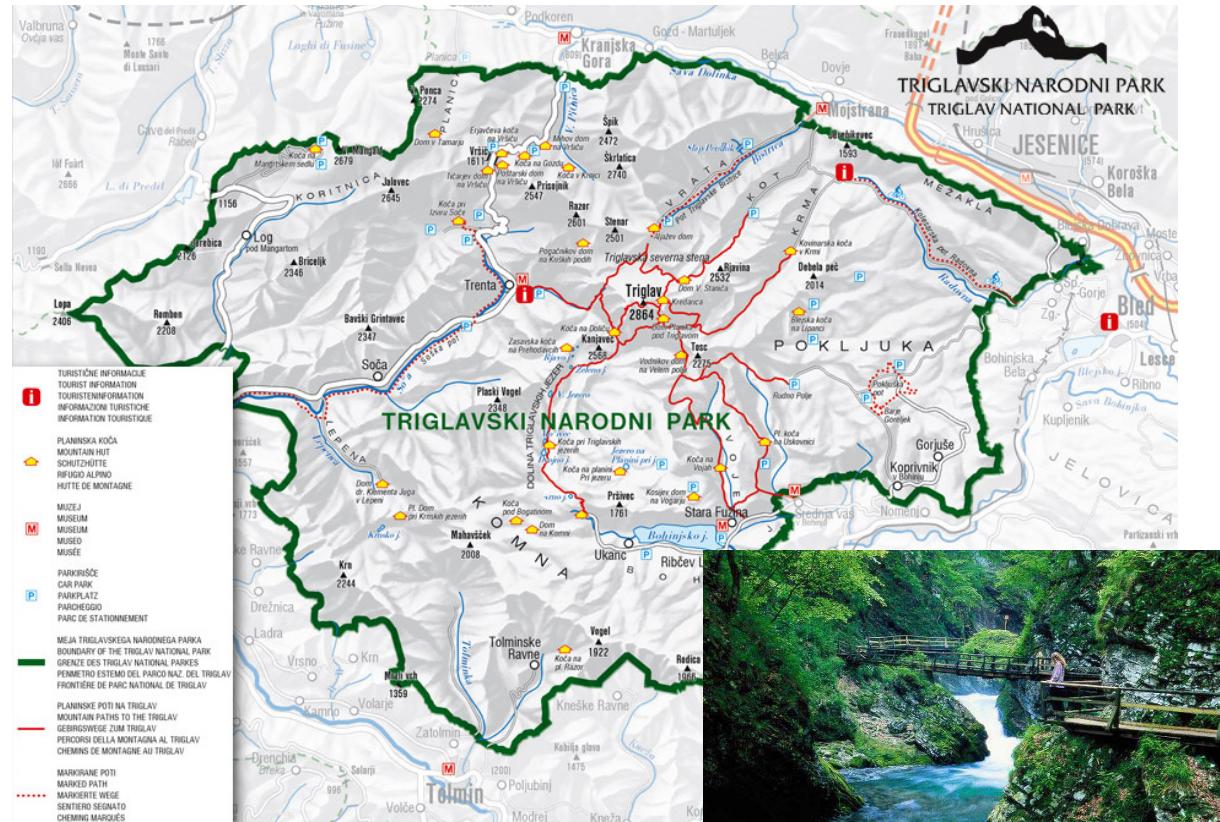
Ena najbolj prepoznavnih značilnosti Slovenije je zelo ohranjena narava, zlasti velika biotska raznovrstnost in krajinska pestrost, bogat rastlinski in živalski svet, raznolika geološka zgradba, razgiban relief, pestrost vzorcev kulturnih krajin in še marsikaj.

Z zakonom o ohranjanju narave smo prebivalci Slovenije dobili podlago za celovito ohranjanje biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot kot naše dediščine. V Sloveniji je danes okoli 10 % ozemlja v zavarovanih območjih. Ena naših glavnih nalog, pa

Družine naših babic

V preteklosti so imele družine veliko otrok. Ljudje so mislili, več otrok pri hiši bo opravilo več dela. Otroci so bili velikokrat bolni, ker takrat še zdravljenje ni bilo tako učinkovito. Nekaterih zdravil takrat niso imeli, na primer antibiotikov. Starši so pogosto umrli mladi. To je bil za njihove sorodnike zelo žalosten dogodek. Na poroki so se navadno zbrali prijatelji in sorodniki ženina in neveste. Pojedine na poroki so bile doma. Danes pa imamo pojedine v restavracijah. Na poroki je glasba bila nujna. Manjkati ni smelo niti jedače niti pijače.

Zala Jug in Sara Vogrin, 4. a

<http://www.o-ckpiran.kp.edus.si/projekti/nc/SLIKE/triglavski-narodni-park3.jpg>
http://softconsulting.cluj.astral.ro/public/kirandulasok/00_Planuri/Juliaj%20Alpok/Triglavski%20narodni%20park_files/zemljovid_big2.jpg

My family in the future

When I think about the future, I sometimes can't even imagine anything about future of my family. So I will tell you just how I think about it. After 15 years I will be 28. Nowadays it is not very popular having a family. Usually boys and girls are still students with no occupation and babies for example. They just live with their boyfriends or girlfriends. But I want something more. When I have 28, I'll be old enough to start creating a family. I want to become independent, so my parents won't take care of me anymore. I suppose that after 15 years I'll have a girlfriend. I can't say exactly. I'll have a great job, well paid and my girlfriend, too. We will live in a flat with garden. I'll take care of my family like every good husband. I'll have a child but I'm not sure if this will be after 15 years. I will play with him or her, I want to learn him or her first steps and words. I'll be proud on my child and wife. And I hope we'll be a happy family till the end of our days.

Aljaž Polič, 8. a

A day in my family

It was Friday. We decided to go to Kope. Kope is a mountain where you can ski.

I got up at 6. 30. I made my bed and then I went slowly to the bathroom. I washed my face. I came to the kitchen; my oldest brother Tomaž was eating a sandwich with salad. When he saw me, he didn't hit me like he usually does, because he was reading a newspaper. My mother and father were at work. My brother Klemen was in France. But suddenly, when I was making my breakfast, I felt a hit in my arm. I turned to my brother and cried: "Go away!" Then I ate my breakfast. I ate a sandwich, too and after that I watched TV in the living room. I watched TV until three o'clock. Then my parents came home. We made our bags ready and had something to eat. At four o'clock we were driving in our car toward Kope. It was great. We could ski there and we had a lot of good time.

Blaž Mesarec, 8. b

My grandmother's life

On Saturday I visited my grandmother, and she told me how they lived before. My grandmother is Anica Kocuvan. She's 63 and she lives with her husband in Maribor.

My grandmother lived with her mother, father and brother in countryside. She told me about the life before, when they didn't have radios, TVs and nothing, because most of the time they worked. They ate kaša, potato, vegetables and sometimes meat. She lived in countryside so they had to feed the animals

to get milk. For breakfast, they usually had žganci and milk. They didn't have any cakes or sweets, just a cake without a sugar. They didn't have breakfast at school, they only ate some apples. Usually, when she came from school, she went with her friends to an orchard and stole apples. The owner of the orchard usually caught them, and hunted them with a stick. Sometimes he told grandma's father about stealing and they were usually beaten. She had to help also in the garden during the day. In the evening she didn't allow to go out with her friends, like we are going out today. She could only read books or watch television when they got it. Usually, she had to go to bed already next to 7 or 8 in the evening, because they had to get up very early. She told me that after some years when she was 12 they moved to the town where grandmother's life was much better.

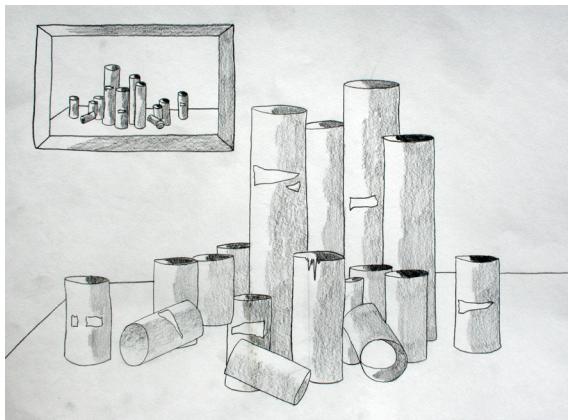
Gabrijela Jazbinšek, 9. a

My family and my grandpa in the past

I'm Larisa Trinkaus and I'm going to tell you something about my family. I've got one younger sister, her name is Mellanie and she is a baby. My parents' names are Janko and Sabina. My father works in a restaurant and my mum works in a small shop and restaurant, too. I've got some aunts, uncles and cousins. I will tell you something about the life of my grandpa in the past. The life was very different when my grandpa was a young man. They didn't have a lot of things. They didn't have TVs, telephones, cars, bathrooms and electricity. He had to get up at half past six or seven o'clock every morning. When he got dressed, he went to the kitchen. His wife made breakfast and they ate. They didn't eat meat very often. They ate it sometimes on Sundays. He had to work on the farm every day; because he was a man and he had to work for his children and his wife. They had some animals like pigs, chickens and cows. He had many sisters and brothers. In the evenings they went to bed very early, because they didn't have electricity. When he thinks about the old days now, it all sounds very hard, but things weren't as bad. They couldn't buy lots of things, but life was slower then and simpler, too. People spent more time together. We have got a lot of things now, but he thinks they were happier in the past.

Larisa Trinkaus, 9. a

Sabina Malek, 9. r.

Urška Fekonja, 6. b

Med počitnicami

V petek sem šla na počitnice k Tini. Tina je imela rojstni dan. Domov sem prišla ob 11.00 uri. Drugo jutro sem šla s Tino in Evo od hiše do hiše, saj je bil pust. Skupaj smo zbrale 12 €. Popoldne smo šle v Lenart gledat karneval. Jaz sem bila princesa, Eva je bila pingvin, Tina pa sneguljčica. Popoldne so prišle maske po denar in krofe. V sredo in četrtek sem bila doma. V petek sem igrala monopol. V soboto sem šla na rojstni dan k Tjaši. Za darilo je dobila flumastre in vodno uro. V nedeljo sem šla z babico in dedkom k maši. Počitnice so prehitro minile.

Nina Kmetič, 3. a

Med počitnicami

Zimskih počitnic sem se zelo veselil. Na pustno soboto smo se s starši odpravile na Ptuj, kjer smo si ogledali pustne maske. Med tednom sem obiskoval nogomet, doma pa sem gledal televizijo in se igral z bratcem. Šli smo se tudi kopat v Male Moravce, v soboto pa smo bili na praznovanju. Tam smo plesali do večera. Počitnice so mi res prehitro minile.

Tilen Caf, 3. a

Krojaček Hlaček in vino

Krojaček Hlaček je imel na hribu majhen vino-grad. Na prvi jesenski dan je šel pobirat zrelo grozdje. Naslednji dan je s svojim avtom, ki je bil narejen iz otroškega vozička, grozdje peljal v stiskalnico. Ko je pritekel sok, ga je odpeljal domov. Nalil ga je v sod v njegovi majhni vinski kleti. Meseca novembra ga je poskusil. Bil je zelo dober. Za božič in novo leto ga je pil s svojimi prijatelji in prijateljico. Vsem je bilo lepo in zelo so hvalili njegovo vino. Na silvestrsko noč je k njim prišel prijatelj Nejček in jih ob polnoči vse povabil ven. Zagledali so nekaj svetlega. Tega še nikoli niso videli. Nejčka so vprašali, kaj je to. Nejček jim je

povedal, da je to ognjemet. Vsi so se Nejčku zahvalili. Nejček je odšel domov. Krojaček Hlaček je svoje prijatelje in prijateljico še povabil na vino. Pili so ga še pol leta, potem je vina zmanjkalo.

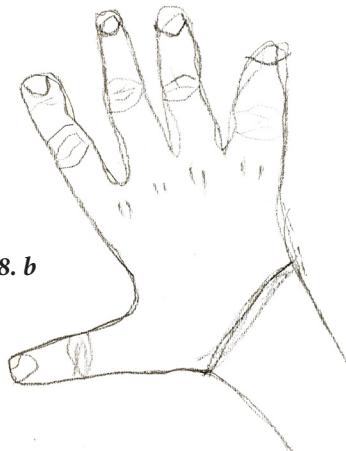
Mihael Dobaja, 3. a

Roke

Poznamo roke pravice,
ki ne izpustijo nobene krivice.
Poznamo ljudi, ki nimajo čistih rok,
zaradi njih se večkrat sliši jok.
Poznamo roke, ki nas ves čas nosijo,
in za roko zaprosijo.
Poznamo ljudi, ki imajo dve levi roki,
zato imajo težave na poroki.

Anja Ornik, Iris Čuček, 6. b

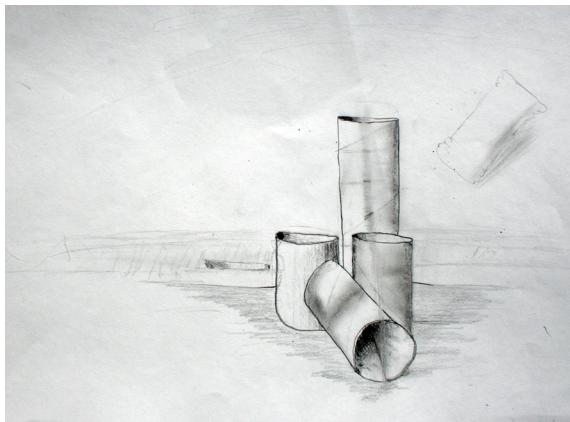
Nejc Krajnc, 8. b

Zala

Zagledal sem deklico Zalo,
A ona je gledala proč.
Lepoto sem njenog začutil,
A ona zbežala je v noč.

Amadeja Brus, 4. a

Blaž Kosi, 9. r.

Katja Pulko, 8. a

Usta

Usta so lahko
zelo zgovorna,
iz njih prihaja jok,
kričanje, govorjenje,
lahko pa tudi smeh.

Tista najbolj kričava,
so kot kakšna govorna naprava.
Če si počitka želijo,
se zaprejo in močno zasmrčijo.

Pride tudi kakšen dan,
ko v sanjah govoriti znajo.
Včasih podnevi se jim zareče,
da kakšno grdo besedo izrečejo.

Valentina Tuš, Laura Glavač, 6. b

Snežinke

Bele snežinke na zemljo hitijo.
V vetru se igrajo in se bleščijo.
Ko snežinke prve so na tleh,
radost je v srcih vseh.

Ko prvi sneg zapade,
bi smuči na plano rade.
Sneg jim ugaja
in jih razvaja.

Na vrtu je zrasel velik snežak,
tako je lep, da občuduje ga vsak.
Glavo lonec mu kras,
z vratu pa šal rumeni visi.

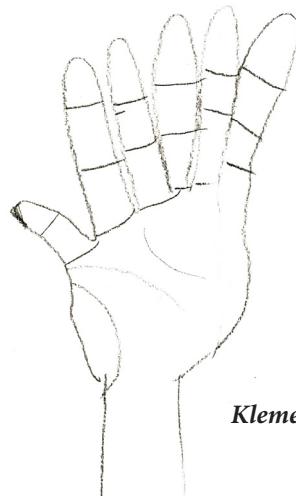
Vsaka snežinka ima svojo obliko,
več oblik, pa sestavlja čudovito sliko.
Ta slika je zimska idila,
ki vsak je travnik pogrnila.

Saška Kurnik, 6. a

Krojaček Hlaček in umazanija

Nekoč je živel krojaček po imenu Hlaček. Nekega jutra je šel Hlaček v šolo. Ko je stopil v učilnico, je zagledal učence z raztrganimi hlačami. Sešil jim je nove hlače. Učiteljici je naredil novo obleko. Ta oblačila so bila nekaj posebnega. Nikoli se niso umazala. Vsi otroci so si žeeli imeti takšne hlače. Vsem ni mogel izpolniti te želje. Sanjalo se mi je, da bo takšen krojaček Hlaček kmalu prišel tudi v našo šolo.

Maja Tkalec, 3. a

Klemen Ozmec, 8. b

Krojaček Hlaček in zima

Nekega jutra se je krojaček Hlaček zbudil v zelo mrzlem jutru. Šel je k oknu in videl, da sneži. »Hura, sneži!« je zavpil. Ko je tako vriskal, je zagledal svoje prijatelje. Tako se grem obleč. Ko se je že oblačil, je potrkalo na okno. »Dobro jutro Hlaček,« ga je pozdravil Bine. »Se prideš ven igrat?« »Da, samo oblečem se!« mu je odvrnil Hlaček. Ko je stopil na prvi sneg, je dobil v glavo tri kepe hkrati. Seveda se krojaček Hlaček ni jezik na otroke. Ko je zvečer šel spati, je rekел: »Zelo lepo sem se zabaval. Lep zimski dan je bil.«

Karolina Rojko, 3. a

Timotej Kurnik, 8. a

David Šilec, 8. b

Kdo je krivec?

Tam za devetimi gorami in devetimi vodami je sredi gozda stala mušnica. V njej je stanovala coprnica Matkica. Kar naprej je čarala, varila zvarke, nagašala drugim in pekla prismojena čarovniška peciva. S slastnim vonjem jih je zvabila k hiši in jim dala jesti »peciva«, zajčki so postali zajčjederci. To so bile živali, ki so pojedle vse razen čarovniških hišic. V svojem početju je strašno uživala, toda vsi se s tem niso strinjali, Matkica ni bila edina, ki je živila v gozdu. Na gozdni jasi je bilo vilinsko naselje, sredi tega pa veličasten dvorec. V njem je živila vila Praškica, to je bila glavna vila, ki ji Matkičino ravnjanje ni bilo niti najmanj všeč, prav tako ne ostalim. Hotele so zaščititi gozd pred vplivom Matkice. Tudi škratika Korenčica je hotela rešiti problem. Pred hišico je imela čudovit vrt, ki so ga vedno znova uničili zajčjederci. Na njem je gojila zdravilne rastline, s katerimi je pomagala bolnim drevesom.

Nekega dne je čarovničino početje vsem prekipele. Hoteli so nekaj ukreniti, vendar kaj? Vila Praškica je dala k sebi poklicati sedem modrih vil. Dogovorile so se, da se naslednji dan odpravijo k škratici Korenčici. Tam naj bi ostale devet dni in devet noči, nato pa bi se zvečer, ko bi bila ura devet, spet srečale pred palačo. Ko je minilo sedem dni, je Praškica poslala sedem najbolj prebrisanih vil k mušnici, v kateri je živila Matkica. Deveti dan ob deveti uri se je vrnilo le pet vil. Praškico je zaskrbelo, kje sta drugi dve. Vile so ji razložile, da je ena ostala pri Korenčici zaradi načrta. Druga pa je odšla k mušnici čarovnice Matkice, saj so potrebovale okrepitev. »Jutri se bodo splazile okoli trdnjave in poskusile najti skrivna vrata,« je povedala Praškica. »Nato se bodo vrnile po načrte in po nas, skupaj bomo napadle,« je še dodala. Prišla je noč in z njo nov dan, pa tudi nova presenečenja. Vile Žužkice so vstale že ob zori, da bi pripravile vse potrebno za napad, medtem pa so prebrisane vile iskale najbolj prebrisano pot v grad. Hotele so, da jih Matkica ne bi opazila, to se jim je posrečilo. Kasneje so prišle pred grad, kjer so čakale lepo pripravljene. Hitro so se dogovorile in

sponzale načrt ter se odpravile. Hotele so čarovničino čarobno palico, da bi jo uničile, saj niso imele srca, da bi ubile kar samo čarovnico. Če so hotele priti v grad neopažene, so morale biti tiho. Prebile so se do sobe s palico. Najpogumnejše vile so vstopile, ostale pa so se skrile za zaveso. In zagledale so jo, palice pa ni bilo več. Naenkrat se je zaslišal glasen pok. POK, POK! in vile so zaječale. Nato pa so zagledale po hodniku priti Matkico v razkošni zeleni obleki. Pravzaprav to ni bila Matkica. Obrnila se je k njim in dejala: »Ljube moje vile, kaj vas je prineslo sem?« Najprej stopi Praškica, se prikloni in reče: »Spoštovana Drevščica, lahko vam razložim.« Drevščica se je najprej smeljala, kasneje pa ji je nasmeh zbledel z obraza in dejala je: »Uročila me je Krastačnica, uničiti jo moramo.« »Strinjam se,« je dejala Praščica in se milo nasmehnila. Ko so prispele v Krastačničin grad, so jo zagledale mrtvo, saj jo je z uničenjem čarobne palice zapustila vsa moč. Na poti domov so se ustavile pri Škratovki in s seboj vzele vilo, ki je bila pri njen. Vrnile so se v grad, kjer je kuharica razbila lonec in pravljice je konec.

Karin Petko, 6. a

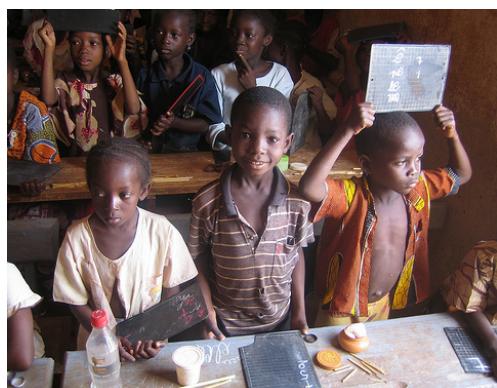
Primož Rojko, 8. b

Nepozabno potovanje

Sončki smo se odpravili po svetu. Za potovanje nismo potrebovali veliko: osebne izkaznice, nekaj papirja in stolov, s katerimi smo naredili

letalo, ladjo ali avtobus. Odvisno od tega, kam smo šli. Vse drugo je bila igra. Spakirali smo kovčke in začelo se je nepozabno potovanje.

Najprej smo odšli v AFRIKO, natančneje Burkina Faso. Pa ne brez razloga. Pridružili smo se UNICEF-u in z majhnim prispevkom bomo sku-

šali pomagati tamkajšnjim otrokom, da se vrnejo v šolske klopi.

V vrtcu so nas obiskali ljudje, ki so potovali po tujih deželah, ali celo živeli tam. Ena takšnih je gospa Barbara Plečko Oberčkal, ki je kar 13 let preživelila in se šolala v Afriki. Predstavila nam je zanimivosti, posebnosti te dežele in hkrati podobnosti z našo deželo. Pričarala nam je »v ročo« afriško zabavo. Zapestali smo ob ritmih afriških bobnov.

Na JAPONSKO smo odleteli z Ajlinim stricem

Darkom. Je mojster juda. Judo ima rad in svoje večnine rad pokaže drugim. Takrat obleče modro kimono in si zaveže črn pas.

Na potovanje s čisto pravim avtobusom pa se je odpravilo 10 junakov, ki so z Jelko kar tri dni in dve noči preživeli na zasneženem Pohorju. Kot pravi detektivi so se v trdi temi odpravili po sledeh pohorskega škrata, ki jim je skril zaklad. Dobro opremljeni s svetilkami so zaklad odkrili in ...

Medtem smo se ostali Sončki pripravljali na pu-

stovanje. Skočili smo v Benetke in Rio ter si pogledali, kako pustujejo tam. Na pustni torek smo kostume oblekli tudi mi in veselo raja-

li. Poslakkali smo se s krofi in s sladko nagrado,

ki smo jo dobile vse maskare v kuhinji šole.

Ob vseh teh dogodivščinah pa nismo pozabili na naše bratce in sestrice, ki še ne obiskujejo vrtca. Obiskali so nas JULIJA, JURE in JAKOB JAN z

mamicami. Slednje so nas poučili o negi dojenčkov, malčki pa so veselo kobacali, se smeiali in z nami klepetali.

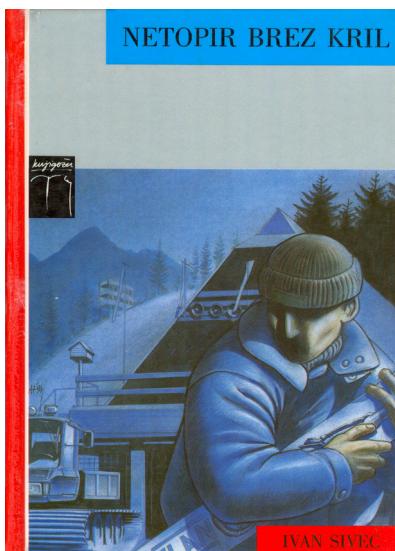
O naših novih doživetjih pa naslednjič.
SAJONARA (na svidenje)

Sončki s Klavdijo in Jelko

Ivan Sivec: **Netopir brez kril**

Ta knjiga je za vse športne navdušenke. Govori o smučarskemu skakalci Alešu Flerinu in o reporterju Urošu Poljanšku. Do zapeletov pa pride, ko se vmeša strašni gospod Severnik.

Saška Kurnik in Špela Peserl, 6. a

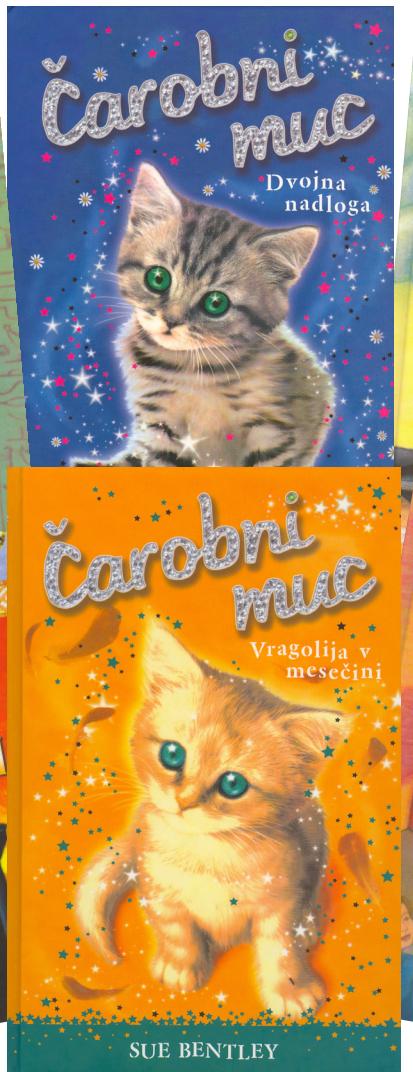
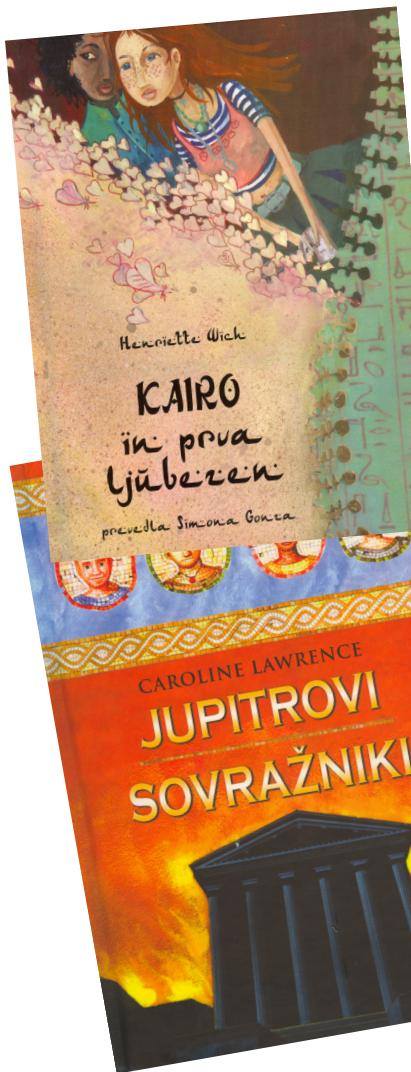
Vivian French: **Princesa Karolina in otvoritveni ples**

Princesa Karolina je končno prišla na akademijo za princese. To si je žežela že dolgo časa. Ko pa je stopila v sobo, je bila razočarana, saj je ugotovila, da v sobi ne bo sama. Bila je tako razočarana, da si je takoj zaželela iti domov. V sobi je bila s petimi princesami. Vse so bile zelo prijetne in postale so najboljše prijateljice. Že prvi dan pa pride do zapletov. Ampak vse si stojijo ob strani, saj si želijo priti v klub Tiara. Jim bo uspelo osvojiti kakšno Tiara točko? Ugotovili boste, če boste prebrali knjigo.

Karin Petko, 6. a

Novosti iz šolske knjižnice

KS Voličina

Uradne ure: torek, 8.00 – 13.00
 Referent: Mirko Kojc, tel. št.: 729 26 23
 V ostalem delovnem času smo dosegljivi:
 GSM: 041 469 994, tel. št.: 729 13 32

Slovenija, 2230 Lenart, Kidričeva ulica 14

LENTHERM-INVEST d.o.o., Industrijska ul. 1, 2230 Lenart,
 Telefon 02/720 70 41, E-mail: info@lentherninvest.si
 spletna stran: www.lenthern.com

lesnina MG oprema

PODJESENJE ZA INŽENIRING d.d., 1000 Ljubljana, Parmova 53

Tel. n. c.: 01/ 436 31 54, fax: 01/ 436 34 41
 E-mail: info@lesnina-mg.si

Predstavnštvo Maribor
 Partizanska 13A, 2000 Maribor
 tel.: 02/ 252 48 78, fax: 02/ 252 67 11

Slovenija, 2230 Lenart v Slovenskih goricah, Kidričeva ulica 14

KLJUČAVNIČARSTVO

Janko LORBER s.p.

Sp. Voličina 80
 tel : 02/ 729 26 20

TRGOVINA IN SERVIS Z RAČUNALNIŠKO IN BIROOPREMO

ILAUNIGOVA ULICA 5, 2230 LENART V SLOV.GORICAH
 Tel.: 02/729-25-40, 040-410-451

Avtoprevozništvo

Jožef Taužič
 Sp. Voličina 52
 2232 Voličina
 tel.: 02/ 720-82-41
 GSM: 041/ 448-965

d. o. o.
 Vinogradniška pot 17, 2234 BENEDIKT
 tel.: 02/ 703 60 20, fax: 02/ 703 14 58
 e-mail: beneideja@siol.net

grafično oblikovanje, priprava in tisk:
 koledarjev, prospektov, vizitk, vinskih etiket,
 cenikov, poslovnih dopisov...
 izdelava napisov na table, avtomobile, cerade...

BAUMAN
 meso - izdelki
LENART
 Tel.: 02 72 07 353, 02 72 08 152
 GSM: 041 755-925

IZDELovanje BETONSKIH IZDELkov IN PREVOZI

VINKO RIBIČ s.p.
 Prežihova 3
 2230 Lenart
 GSM: 041/ 215-409

F.A. MAIK d.o.o.
 Perhavičeva ulica 10
 2000 Maribor
 ☎ centrala: +386 (0)2 46 000 80
 ☎ direktori: +386 (0)2 46 000 70
 fax: +386 (0)2 46 000 97
 marjan.bezjak@f-a-maik.com
 www.f-a-maik.com

logistika

f.a.maik
d.o.o.

...ker znamo, hočemo in zmremo.

2230 Lenart, Industrijska ul. 20
 Tel.: + 386 (0) 72 00 370
 Fax: + 386 (0) 72 00 371
 E-mail: paf.lenart@siol.net

SLIKOPLESKARSTVO

Dejan PUHNER s.p.

Radehova 42, 2230 LENART
 Tel.: 02/ 720 70 24, GSM: 041/ 712-158

NADA
 TRGOVINA S ČEVLJI

Slavica KRAFOGEL s.p.
 Jurovska c. 6, 2230 LENART
 Tel.: 02/ 729 20 20, fax: 02/ 729 20 22

IZDELovanje BETONSKIH IZDELkov IN PREVOZI

VINKO RIBIČ s.p.
 Prežihova 3
 2230 Lenart
 GSM: 041/ 215-409

Nadbišec 27, Voličina 2232
 Tel.: 02/720-00-57, 02/720-00-58
 Fax: 02/720-11-51

ŠPORTNI PARK "LARISA KLUB"

RIBOGOJNISHTVO, RIBOLOV, PIKNIKI
 SABINA & JANKO TRINKAUS
 NADBIŠEC 26, TEL.: 02 720 80 62

O'MEGA
BANČNI RACUN OSNOVNOŠOLCA

Prvi je bomba!

Nova KBM

NATIONAL GEOGRAPHIC Junior

Z vami vsakega 1. v mesecu!

WWW.VINO-SUMAN.EU

- Prodaja vrhunskih vin, degustacije
 - Poslovna darila za vse priložnosti
 - Sprejem skupin (tudi do 80 ljudi) za poslovna, protokolarna ali srečanja za prijatelje
- tel.: 041/ 645-420, 02/ 720-84-60

PREVOZNIŠTVO BENKO

BENKO IZTOK s.p.
Selce 11a, 2232 Voličina
tel.: 02/7208 177
fax: 02/7208 176
GSM: 041/698 760

Dragi starši in sokrajani, res je,
KZ Center je novost v Lenartu...
a pomembno je, da nismo pozabili na domačnost.
Pričakujemo vas v obrtni coni Lenart.

kzcenter

① 02 729 36 64

NOTERA
d.o.o.

KRAIGHEREVA ULICA 19B, SI - 2230 LENART
tel.: +386 2 6556 500, fax: +386 2 6556 502
info@notera.si, www.notera.si

PRODAJA IN SERVIS RAČUNALNIŠKE OPREME

ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU
PROIZVODNJA, MONTAŽA, SERVIS

LERO d.o.o., Radehova 7, 2230 Lenart
tel./fax: 02 729 20 17, GSM: 040 466 006

ROLETARSTVO SENČILA VSEH VRST KOMARNIKI

pizzerija
Veli vitež

PIZZERIJA
MLINSKA C. 7
2250 PTUJ
TEL.: 02/ 782 12 21

KAVARNA - PUB
DOLGE NJIVE 14
2232 VOLIČINA

FINESA d.o.o.
Močna 51, 2231 Pernica, Slovenija

- STROKOVNA DELA VZPD
- KOORDINACIJA VZPD NA GRADBIŠČIH
- TERMOVIZIJA

GSM: +386 (0)41 643 600
Telefon: +386 (0)2 720 62 37
e-mail: info@finesa-mb.si
<http://www.finesa-mb.si>

dobro je delati dobro

POMURSKI SEJEM

Ufi Approved Event

Spoštovani prijatelji OŠ Voličina. Pred nami je šolsko leto 2008/09, v katerem bomo kot že vrsto let izdali 10 številk šolskega glasila Šolarček. Menim, da sem izbral pravo besedo, ko sem Vas poimenoval prijatelji, saj so vaša sredstva, tako sponzorjev, kot staršev donatorjev, pripomogla, da lahko dejavnosti in pouk na OŠ Voličina potekajo s pomočjo sodobne učne tehnologije ob vpeljevanju novejših učnih oblik, na pestrejši in zanimivejši način. V tem šolskem letu bo Šolarček praznoval 10. rojstni dan, saj bomo novembra 2008 izdali že 100. številko. V imenu otrok, učencev in sodelavcev, se Vam za sodelovanje v šolskem skladu najlepše zahvaljujem. Ravnatelj

Voličina – moj svet

Zbornik Voličine ob 250-letnici organiziranega šolstva

»Voličina – moj svet« je zbornik, ki ga je OŠ Voličina izdala ob 250-letnici organiziranega šolstva. V zborniku je predstavljena zgodovinska in razvojna tematika krajevne skupnosti Voličina, predstavljena so vsa krajevna društva, opisana je zgodovina OŠ Voličina zadnjih nekaj let. Zbornik je primeren kot darilo. Cena zbornika je 16,00 € in ga lahko še vedno kupite v šoli.

Ob praznovanju 250-letnice organiziranega šolstva v Voličini, je šola, skupaj z društvji v našem kraju, organizirala petnajst različnih prireditev. Vsem društvom in posameznikom, ki ste kakorkoli pripomogli k praznovanju obletnice in nastanku zbornika, se najlepše zahvaljujem. Cilj vseh prireditev, ki smo jih skupaj organizirali, je zraven druženja generacij, izdaje zbornika in predstavitev dela šole, bil predvsem ta, da javnost ponovno opozorimo na pomanjkanje prostora, tako na predšolskem, kot na šolskem področju. Na zaključni prireditvi 7. 12. 2007 je minister za šolstvo in šport, dr. Milan Zver, vsem zbranim sporočil, da se bo izgradnja novega vrtca pri prizidku pri OŠ Voličina začela v letu 2008.

Občini Lenart, županu mag. Janezu Krambergerju, občinskim svetnikom in svetnicam, se iskreno zahvaljujem, da ste upoštevali željo in potrebo šole in krajanov ter v proračun za leto 2008 vključili začetek izvajanja investicije pri OŠ Voličina. Investicija je skupaj z opremo vredna okrog 2 milijona € in bo dokončana leta 2010. Na šoli se zavedamo, da gre za veliko investicijo, zato se vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da se je izgradnja pričela, najlepše zahvaljujem.

Ravnatelj Anton Goznik

Pri ustvarjanju glasila smo sodelovali: Domen Horvat, Nejc Krajnc, Blaž Mesarec, Klemen Ahmetovič, Špela Ekselenski, Ina Pivljakovič, Katja Pulko, Klavdija Vogrin, Barbara Bašl, Marilena E. Agapito, Timotej Kurnik, Matija Damiš, Aljaž Benko, Karin Petko, Rebeka Šnofl, Saška Kurnik, Nataša Brunčič, Špela Peserl, **odgovorni urednik:** Domen Horvat, **mentorica in lektorica:** Ksenija Trinko, **prepisovanje literarnih strani:** Silva Dokl, **računalniška postavitev:** Dani Sajtl. Šolarček izhaja zadnji šolski dan v mesecu. Brezplačno ga prejme vsaka družina, katerih otroci obiskujejo vrtec oziroma šolo, sodelavci in upokojeni delavci šole, vsi sponzorji, Občina Lenart in Zavod Republike Slovenije za šolstvo OE Maribor.